

som er forbeholdt af hele Udvalget, og som det ærede Medlem for Stege (Bojsen) nærmere omtalte, nemlig Spørgsmaalet om Affattelse eller eventuelt Forandring af den nye § 63, der er foreslaaet af Ministeren, og som staaer i Forbindelse med den eventuelle Redaktion af vort Forslag til § 48, men det behøver jeg ikke at opholde mig ved. Dernæst er der et andet Forslag om en forandret Affattelse af § 33, det meget omdebatterede Vindringsforslag af to ærede Medlemmer. Dette Spørgsmaal har, som jeg allerede før nævnte, været Gjenstand for megen Overveelse i tidligere Udvalg, og jeg har ganske vist ogsaa hørt adskillige Udtalelser til Fordel for den Betragtning, der stærkt er blevet fremsat af den ærede Forslagsstiller (Bojsen); men jeg har ogsaa hørt baade Lobber og Skibsførere udtale sig bestemt imod denne Ordning, saa at jeg ikke har kunnet komme til den Erkjendelse, at dette Spørgsmaal i alt Fald er sikkert afgjort. Under alle Omstændigheder forekommer det mig, at det ikke er et Spørgsmaal, som det er værdt at lade Lodsloven strande paa, hvad det ærede Medlem jo heller ikke puster. Jeg tror, at det ærede Medlem tager feil med Hensyn til den Betydning, det formenes at have, dels for Skibsfarten, dels for Lodsferiet. Foraaendst der er Spørgsmaal om et mindre dybt Farvand, vil det ærede Medlem ved statistiske Oplysninger kunne overbevise sig om, at det er en vis Mellemklasse af Skibe, som hører til et saadant Farvand og giver den væsentlige Lodsindtægt for dette; men disse Skibe ville efter hele deres sædvanlige Bygningsmaade o. s. v. i alt Væsentligt ikke berøres af de Herrers Vindringsforslag, Lodsindtægten af de enkelte større Skibe af en forholdsvis stor Drægtighed, der komme igennem Farvandet, vil i Forhold til den almindelige Indtægt af Skibe af Mellemklassen for et saadant Farvands Vedkommende være meget forsvindende. De Dampskibe, der regelmæssig passere igennem et saadant Farvand, kunne de derimod slet ikke gjøre Regning paa, thi disse vilde tilvisse ikke bryde sig ind under den noget ubillige Tægt, ved hvilken Drægtigheden var tagen i særlig Betragtning. De vilde da i deres regelmæssige Fart have en kjendt Mand ombord og slet ikke benytte Lods; men Lodsferierne vilde være overordentlig daarlig tjente med, om de saaledes skulde blive tvungne til at gaa glip af den Fortjeneste, de ellers vilde faae. Det er derfor min Mening, at man ikke i de mindre Farvande vil opnaa nogen væsentlig Fordel for Lodsferierne eller for Skibsførerne, undtagen for enkelte Tilfældes Vedkommende, af den Forandring, de Herrer her foreslaa. Hvad dernæst byhøve Farvande angaar, da vil den samme Betragtning, anvendt paa en Klasse af noget større Skibe, absolut gjøre sig gjældende. De mindre Skibe tage i Reglen ikke Lods her, og det bliver da Skibe af Mellemstørrelse, af hvilke Lodsferne her have størst Fortjeneste, og Skibe i regelmæssig

Fart igennem de større Farvande ville, hvis man vil behyrde dem med en usforholdsmæssig Betaling af Drægtigheden, som Regel undgaa at tage Lods. Der bliver altsaa kun enkelte Tilfælde, hvor dette Spørgsmaal kan faae nogen Betydning. Uagtet jeg tidligere har staaet paa det samme Standpunkt og havt Sympathi for den samme Betragtning, som de ærede Herrer fremsatte, har jeg dog ingenlunde en saadan Interesse af at se denne Rante fastslaaet, at jeg af Hensyn hertil skulde ville lægge Loven Hindringer i veien. Men jeg har ikke engang den Interesse deraf, at jeg turde sætte det op som en Norm, der burde følges. Der vil være forbundet stort Besvær med en saadan Bestemmelse, og naar man, som det ærede Medlem for Næsen mener, skulde have een Tægt for Skibe af denne Drægtighed og en anden Tægt for Skibe af hin Drægtighed o. s. v., saa vilde der blive en Række af Lods-tægter, som ikke var til at hitte Rede i. Derimod var vel den anden Fremgangsmaade, at opstille to Kolonner, een for Drægtighed og een for Dybtgaaende, i saa Fald den naturligt; men den vilde altid foranledige et specielt Regnestykke for at finde, hvad det enkelte Skib skulde betale. Jeg tror, at Lodsferne have Ret, naar de mene, at det mange Gange kun vilde føre til Bryderier, navnlig med fremmede Skibsførere, vel at mærke paa de større Farvande, hvor Forslaget nærmest skulde have Betydning, og hvor de fremmede Skibe spille den stærke Rolle.

Saa er der et andet lille Stridspunkt mellem det ærede Medlem for Stege og Flertallet. Det er Forslag Nr. 11 til § 7. Det ærede Medlem har Ret i, at Examen ikke i og for sig er en Borgen for Meget; men det er det, der ligger bagved Examen, og som Examen er Mærket for, der stundom kan være Borgen. Naar der er Tale om denne Examen, saa har den alligevel en mærkelig Vækselsværdighed; thi det ærede Medlem kan tage en slikt Matros, som neppe tør paatage sig at føre et Skib fra Stagen hertil, og sætte ham til at tage Examen. Efter nogle Maaneders Undervisning vil han da, naar han har sømandsmæssig Uddannelse og er et kvitt Hoved, kunne overtage Kommandoen paa det samme Skib og føre det Verden rundt. Saaledes har nemlig Fysik, Mathematik og Astronomi med tilhørende Apparater lagt det, som man kalder Navigation, tilrette for Almuemanden, at han med Lethed kan erhverve sig Kundskab dert. Under saadanne Forhold bliver Examen et Mærke for Noget, der i det praktiske Liv viser sig at være af særegen Betydning, og derfor har det ærede Medlem i Forening med os maattet erkjende, at de, hvem det er betroet at kommandere ombord og værges Gods og Liv, og som man giver en Myndighed for denne lille Verden, som der i vor Lovgivning ikke betros nogen anden Borger, som Sikkerhed bør tage en saadan Examen. Det kunne vi